

eu-o-problemah-vnedreniya-avtomatizirovannyihinformatsionnyih-sistem-audita-v-ukraine.

2. *О. Макеєва. Про злиття та поглинання на ринку аудиту України /О. Макеєва // «Враждебные поглощения в Украине». — 1 червня 2008р. Режим доступу: <http://ap-center.com/ukrainian/publikatsiyi/olenamakeeva-pro-zlittya-ta-poglinannya-na-rinku-auditu-ukrayini.html>.*

3. *Положення про постійне удосконалення професійних знань аудиторів України затверджене рішенням АПУ від 31 травня 2007 року № 178/5 зі змінами і доповненнями.*

Ніколаєва Н.А.,
студ. гр. ОА-31,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник - Лемішовська О.С.,
асистент кафедри обліку та аналізу

АУДИТОРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Невід'ємним елементом економічного контролю у функціонуванні вітчизняної економіки є аудит. У відповідності до Закону України «Про аудиторську діяльність», він трактується як перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів [2]. Метою аудиту є визначення повноти звітності та обліку, дотримання вимог чинного законодавства та встановлених норм.

Нестабільність економічної ситуації в Україні у сфері аудиту не дозволяє в повній мірі розвивати цю діяльність, у зв'язку з чим виникають проблемні питання, до яких слід віднести:

- недостатню кількість методичних розробок у сфері аудиторського контролю;
- брак достатнього досвіду аудиторської діяльності;
- недостатню кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси - і неосвоєний ринок аудиторських послуг;
- недостатній контроль за видачею сертифікатів аудиторів;
- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту тощо[3].

Контроль за наданням аудиторських послуг здійснює Аудиторська палата України. Тому її основні завдання повинні мати на меті покращення аудиту.

Виходячи з проблемних аспектів розвитку аудиту, для їх подальшого покращення необхідно здійснити наступні стабілізаційні заходи:

- розробити механізм практичного застосування міжнародних стандартів аудиту(МСА) в Україні, та створити до них коментарі у повному обсязі;
- внести необхідні зміни і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України, які прямо чи опосередковано впливають на регулювання аудиторської діяльності;
- поглибити співпрацю професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і

аудиторів[3].

Отже, більш глибоке дослідження наведених проблем, з метою їх вирішення сприятиме вдосконаленню нормативно-правової бази стосовно аудиту, покращенню якості аудиторських послуг, зростанню конкурентоспроможності аудиторських фірм на міжнародному ринку.

Література:

1. Бондар М. І. *Аудит в АПК: навч. посібник.* / М. І. Бондар. – К. : КНЕУ, 2003. – 188с.
2. Закон України «Про аудиторську діяльність»
3. Петрик М.Г. *Аудит: законодавче регламентування, історичні аспекти та проблеми розвитку в Україні* / М.Г. Петрик, В.А. Кузьмін // *Бухгалтерський облік і аудит.* – №8-9. – 2007 р. – С. 11–18.

Оленяк М.Я.,
студ. гр. ЕОАМ-13,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Чубай В.М.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ПЛАНУВАННЯ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ: МЕХАНІЗМ ТА ІСНУЮЧІ ПРОБЛЕМИ

В умовах сучасного розвитку підприємницької діяльності в Україні потреба в отриманні достовірної звітності підвищується, і тому зростає потреба в аудиторських послугах. Для того, щоб ефективно здійснити аудит фінансової звітності, аудитор повинен скласти детальний план та програми його проведення, дотримуючись вимог МСА № 300 – «Планування аудиту фінансової звітності».

Планування аудиту є необхідним організаційним елементом якісного проведення аудиту та здійснюється з метою створення необхідних умов для висловлення об'єктивної незалежної думки аудитора щодо перевіреної ним фінансової звітності. Аудитор повинен розробити загальну стратегію аудиту, яка б встановлювала обсяг, час та напрямок аудиту та допомагала в розробці більш детального плану аудиту.

Під час встановлення загальної стратегії аудиту аудитор повинен:

- визначити обсяг завдання;
- встановити цілі та завдання для планування часу аудиту;
- розглянути чинники, які на думку аудитора є важливими для виконання аудиторською групою поставлених завдань;
- встановити характер, час та обсяг ресурсів, потрібних для виконання поставленого завдання[4].

Аудитор повинен розробити план аудиту, який містив би опис: характеру, часу та обсягу запланованих процедур, достатніх для оцінки ризиків суттєвих викривлень; характеру, часу та обсягу запланованих подальших аудиторських процедур на рівні тверджень; інших запланованих аудиторських процедур [7, с. 143].

В процесі виконання аудиту аудитор у разі потреби може змінювати та доповнювати загальну стратегію та план аудиту.

Зміст та форма загального плану аудиту фінансової звітності залежить від мети перевірки, виду об'єкта аудиту, масштабу та складності перевірки і процедур, що застосовуватимуться аудитором, особливостей фінансово-господарської діяльності